

Editor: *Vasile Burlui*
Redactor: *Renata Müller*
Tehnoredactor: *Cornel Dulceanu*
Coperta: *Ionuț Broșțianu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CARAGIALE, ION LUCA

Versuri inedite / I.L. Caragiale. - Iași : Cartea Românească
Educațional, 2019
ISBN 978-606-9088-37-1

821.135.1

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional
Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, 2019
www.librariacartearomaneasca.ro/ecredu.ro

I.L. Caragiale

Versuri inedite

Pașa din Silistra astăzi s-a jurat,
Să-și răzbune groaznic pe-un ghiaur spurcat.
Cine e ghiaurul? Este-acela, care
Dunărea o trece pe-al său roib călare,
Și de la Silistra cu-așa cutezare
Vine să răpească pe cadâna mare.
„Hei, ghiaur nemernic, pentru o cadână,
O să pun să-ți taie-ntâi murdara mână,
Dup-aceea capul și-ncă un picior,
Iar după aceea – am să te omor!

Am să trag hangerul și-am să-l oțolesc
În spurcatu-ți sânge, în sânge cânesc.
Stai, să vie-ndată gădea cu toporul!...”
Zice al Silistrei Pașa-ngrozitorul:
„Să-mi aducă-aicea pe acel mișel,
Ca să-și ia pedeapsa scrisă pentru el!”

Gâdea se repede și-l aduce-ndată
Încărcat de lanțuri, ca fiara turbată.
Tânăra victimă este-acoperită
De un giulgiu negru, căci e osândită.

„Să-i ridice giulgiul!” pașa a strigat
Și toți asistenții s-au cutremurat.
Gâdea îl ridică și – o! – ce mirare:
În loc de victimă-i chiar cadâna mare!

Pașa-și scuipă-n barbă și rânjind scrâșnește.
Roșu e la față, fruntea îi pălește,
Își trage hangerul, i-l înfige-n sân,
Ea cade – el râde, demonul bătrân.
„S-o luați de-aicea, trimiteți-o dar,
Acelui nemernic, acelui murdar!”

Astfel își răzbună un pașă trădat,
Trădat mișelește și dezonorat.

Cuprins

Sonet.....	5
Șarla și ciobanii	6
Unui amic înecat în datorii	8
Unui poetastru	9
Sonet.....	10
Elegie.....	11
Versuri	12
Jalba hoților din închisori	15
Sonet.....	17
Mandatul.....	18
Iarna.....	20
Cochetărie.....	21
Epigramă	22
Doi academici	23
Excelsior.....	24
Parol doner	27
Unei copile	28
Nea Istrate.....	29
Magnum mophologicum	30
Ion prostul.....	32
Epigramă	34
Erato, scapă-mă!	35
Pe oceanul vremii	36
Suveran și curtezan.....	37
Cameleon-femeie.....	38
Moartă!	39
O, Nirvana!	42
Criticilor mei	43
Amiază maură.....	44
Moartea protestantului.....	46
Eros.....	48
Da... Nebun!	49
Discreție.....	51
Thalasa.....	52

Glie	53
Finis	54
Triolete simboliste	55
Din carnetul unui poet simbolist	56
Filozoful Blagomirea	57
Declarație simbolistă	58
Ruga spiritistului	59
Primăvară	61
Sonet brutal	63
Baladă	64
O ședință la „Junimea” în ajunul Anului Nou	66
Ab irato	69
Prea sărac	70
Sfânt-Ion	73
Cazu-Cuza	78
Petiție către guvern	84
Amicul meu Gion	86
Mauvaise humeur	90
Unui clumban	91
Mare farsor, mari gogomani	92
Cântec studentesc	94
Duel	95
Temelia	96
Odă	97
Bietul Ion	98
Talmud	99
Mic și mare	100
Mângâiere	101
Răspuns la „Struna zilei”	102
Boul și vițelul	103
Savant	105
Litanie	106
Semnul	108
De ce?	109
<i>Poeme în proză</i>	110
Prefață	110
Astrul amanților	111
Orgie antică	112
Doina	113
Premiu	114

<i>Primul mănunchi</i> – Poezii de A. Museus	115
Crucea și semiluna	115
Grația domniței	118
În gondolă	120
Steaua	122
Idilă	123
Pașa din Silistra	124

Sonet

*D-lui Agostino Mazzoli, bariton
absolut, cu ocaziunea
beneficiului său în opera Ernani*

Ești rege, și, pe tronu-ți, în plină strălucire
Apari ca totdeauna, și gat-a ne-ncânta;
Supușii te salută, zicându-ți în unire:
Talentul e coroana ce stă pe fruntea ta!

E sărbătoare astăzi, splendidă sărbătoare.
Mai mult ca totdeauna supușii-ți sunt fideli.
Coroana-ți, astă-seară, e mai strălucitoare.
O! niciodată, rege, nu vei afla rebeli.

Da: regii-și pierd mărirea. În piepturi astăzi bate
Dorința cea sublimă de sacra libertate.
Urăște lumea sceptrul. A fi supus e trist!

Decât să servi un rege, durere nu-i mai mare,
Dar... lumea se supune, c-o nobilă-avântare,
Când sceptrul este arta și regele artist.

Șarla și ciobanii

(Poveste)

Acum vreo șapte sau opt ani,
Niște ciobani
Căutau să pripășească
Un dulău, ca să păzească
Pe oi
De lupi. — Vai de noi!
Vor zice-ndată unii liberi-cugetători:
N-are să vie-o vreme
Când oile să n-aibă de lupi a se mai teme?
Zău, după mine, de multe ori
Cugetătorii-liberi sunt
Ființe prea ciudate;
O clipă nu te lasă s-ai parte de cuvânt.
Să n-apuci, din păcate,
Să-ncepi cu dânșii vorba, c-apoi să te mai ții
Sute și mii
De cugetări înalte și reflectări profunde.
De mult rabd, îns-acuma voiesc a le răspunde:
Da, domnii mei,
Cu prea mare dreptate
Aveți cuvinte de pietate
Pentru miei...
Sau oi... dar, docamdată,
Liberi-cugetători,
Ascultați povestea cu ciobanii; ori...
Eu voi tăcea ca să v-ascult.
Nu zău! îmi place foarte mult
S-aud palavre lungi și late,
Și despre-aceasta probe pot da necontestate:
La Cameră sunt nelipsit.
Și, la tot ce s-a vorbit
În Atheneu

Eu

Am fost cel mai fidel dintre auditori.
Fac haz pe oratori... Dar... să lăsăm acestea,
Și povestea începută să urmăm:
Ciobanii noștri, așadară,
Plecară
Dulăul să-și găsească.
Umblară cât umblară
Și detere-n sfârșit
D-o javră jigărită,
De foame leșinată, cu părul năpârlit.
Cum îi văzu,
Potaia-afurisită
Își puse coada-ntre picioare,
Făcu trei tumbe și-ncepu
Să se tăvălească,
Să se lingusească,
Să chelălăiască,
Ca toți câinii nemțești
Când, leșinați de foame, doresc să-i miluiești.
Li se făcură milă de șarlă: o chemară,
Șarla-i urmă,
Și-astfel cu toți plecară.
O duseră la stână și șarl-aci jură
Pe lege. — Cum se poate?
Dar șarlele n-au lege, ș-ar fi de necrezut,
Veți zice; fugi d-acolo! — Știu bine-aceste toate,
Dar iacă s-a putut!
Șarla jură pe lege, onoare, conștiință,
Nu râdeți de, ...să fie un câine de credință.

Unui amic înecat în datorii

Ești mâncat de cămătari,
Cum e lemnul vechi de cari
Și țara de prinți coțcării...

Unui poetastru

— Tânărul X... are darul
D-a scrie-n poezie.
— Dar... carte ceva știe?...
— A-nvățat abecedarul!